

Zbigniew Borcowski, Elżbieta Kołosowska, Bogdan Kościński, Dariusz Osiński

---

Gdańsk-Stare Przedmieście, AZP
12-44/-

Informator Archeologiczny : badania 30, 256

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

calca przez występujące w południowej partii kwartału silnie nawodnione warstwy wyrównawcze, co pozwoliło określić warunki posadowienia planowanej zabudowy. Układ odsłoniętych w poszczególnych poziomach reliktyw potwierdził sugestię z 1995 r., że układ zabudowy, więc zapewne i podział terenu na działki, zmieniał się w każdym z badanych poziomów. Przepuszczać należy, iż po każdym zniszczeniu Fromborka utrzymywano podział na kwartały, ale wewnątrz kwartału podziały ulegały zmianom zależnym od wielu bliżej nieznanych czynników. Prace badawcze na obszarze Starego Miasta we Fromborku należałoby kontynuować, umożliwiając w ten sposób podjęcie prac inwestycyjnych na terenie jego historycznego centrum.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Elblągu.

Badania nie będą kontynuowane.

Gacki-Leszcz, st. 1,
gm. Pińczów, woj. kieleckie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

GDAŃSK-
Stare Przedmieście,
AZP 12-44/-

• miasto późnośredniowieczne i nowożytne (XV-XX w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. mgr. Zbigniewa Borcowskiego, Elżbietę Kołosowską, Bogdana Kościńskiego i Dariusza Osińskiego (Pracownia Archeologii Gdańska Muzeum Archeologicznego w Gdańsku). Finansowane przez Uniwersytet Gdański i Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Stanowisko zlokalizowane zostało wewnątrz kwartału ulic: Podwałe Przedmiejskie, Rzeźnicka, Św. Trójcy i Kładki. Przebadano powierzchnię około 800 m².

Warstwy torfu przebiegające na całej powierzchni stanowiska świadczą o podmokłym charakterze terenu, którego użytkowanie rozpoczyna się wraz z budową zespołu franciszkanów (kościół św. Trójcy i klasztoru, wraz z towarzyszącymi im zabudowaniami) oraz kościoła św. Piotra i Pawła, czyli od XV w. W tym czasie obszar ten pozostawał niezabudowany i, sądząc z grubych nakładów gotyckiego gruzu ceglano-ceglanego zalegającego w torfie, służył najprawdopodobniej jako zaplecze budowy. Gruz ten wraz z warstwą gliny posłużył jako podkład niwelacyjny pod pierwsze fazy zabudowy, głównie drewnianej, w XVI w. W tym czasie osadnictwo przybrało charakter bardziej zagęszczony. Związane było z funkcjonowaniem zespołu franciszkańskiego, wokół którego powstała zapewne regularna zabudowa mieszkalna na parcelach wytyczonych wzdłuż nowego ciągu ulic. Charakter odkrytych konstrukcji świadczy raczej o ich gospodarczych funkcjach. Podobnie kształtowała się sytuacja w XVII w. i przynajmniej w połowie XVIII w., przy czym charakter stanowiska staje się bardziej czytelny – pojawiają się obiekty o niezbyt solidnej konstrukcji drewnianej, wypełnione mierzwą, którym towarzyszą warstwy o dużej zawartości kości zwierzęcych – można zatem sądzić, że mamy do czynienia z rozwojem rzeźni w tym okresie. Potwierdza to również nazwa ul. Rzeźnickiej, biegnącej wzdłuż wschodniego boku badanego kwartału. Po połowie XVIII w. na części tego obszaru pojawiła się zabudowa murowana i murowano-drewniana – zachowały się tylko niewielkie fragmenty wątków ceglanych, gdyż cały ten poziom został zniszczony przez pomieszczenia kotłowni, wybudowanej dla obsługi gmachu policji SS w latach II wojny światowej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku. Wyniki badań zostaną opublikowane w wydawnictwie *Gdańsk średniowieczny w świetle najnowszych badań archeologicznych i historycznych. Materiały z konferencji zorganizowanej z okazji tysiąclecia Gdańska (997-1997)*, Gdańsk 1998.

Giby, st. 2,
gm. loco, woj. suwalskie

patrz: mezolit

GŁOGÓW-Stare Miasto,
kw. A-20,
gm. loco,
woj. legnickie,
AZP 68-19/-

• miasto późnośredniowieczne i nowożytne (XIII-XVII w.)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Krzysztofa Czapłę (Muzeum Archeologiczno-Historyczne w Głogowie). Finansowane przez Urząd Miejski w Głogowie i Przedsiębiorstwo Usług i Budownictwa „BUDOPROJEKT” sp. z o.o. w Głogowie.

Odkryto 35 obiektów nieruchomości, zróżnicowanych pod względem wielkości, kształtu oraz pełnionych pierwotnie funkcji, związanych z okresem poprzedzającym budownictwo murowane. Uzyskano 22 274 zabytków.